

РЕШЕНИЕ

№ 898

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8153** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място] срещу решение от 17.07.2020г. на Софийски районен съд, НО, 121-ви състав, постановено по н.ах.дело № 5096/2020г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Излагат се доводи, че в хода на административно-наказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения по чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т. 5 и т.6 от ЗАНН, като не е изследвана в пълнота фактическата обстановка и не е установено, качеството „строител” на касатора. Твърди се, че в случая не е налице вина в действията, бездействията на дружеството, тъй като последното е възложило всички строително-монтажни работи на подизпълнител, в това число и всички отговорности за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд. Въвежда се и възражение за маловажност на случая. Претендира се от съда да постанови решение, с което да бъде отменено решението на СРС, НО, 121-ви състав по н.ах.дело № 5096/2020г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № 22-006602 от 30.03.2020г.

Ответникът „Дирекция инспекция по труда“- С. се представлява от юрк. Х., която оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

В производството пред СРС е установена следната фактическа обстановка: По повод приет сигнал за злоупотрека с М. Д. Ч., на 06.01.2020г. около 13:30 часа била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на [фирма], на място на строителен обект - „ Многофункционална сграда“, УПИ XIII- 1487 за офиси и КОО, кв. 36, м. бул. „ Ал. М.-4“ [населено място], на който дружеството е строител. Установено било, че пострадалият Ч. е паднал от товароподемник, позициониран на кота +24.32 м. за разтоварване на материали за изграждане на отоплителна, вентилационна и климатична инсталация на 8-я етаж от сградата. След извършената проверка и оглед на мястото, проверяващите лица приели, че [фирма] в качеството си на работодател и строител по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на Наредба 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд, при извършване на строителни и монтажни работи не е осигурил комплексни здравословни и безопасни условия на труд на Ч. и останалите лица (в това число и подизпълнителите на лицата, самостоятелно упражняващи трудова дейност на строителната площадка), като не е забранил превоза на хора с монтирания на изпълнявания от него строеж товароподемник, марка G., който не е предвиден за вдигане на хора. Констатирани също, че на товароподемника и/или друго видно място не е поставен знак, забраняващ вдигането на хора, а именно „ Не се разрешава транспортиране на хора!“. В тази връзка бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 22-006602/11.02.2020г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“-С..

СРС е постановил решението си, като е обосновал правния извод, че [фирма] е извършил вмененото му административно нарушение, а в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения.

Решението е неправилно.

С оглед разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК при осъществяване на касационната проверка, касационната инстанция обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението. В обжалваното НП ясно и точно е описано нарушението, а именно: не е осигурил комплексни здравословни и безопасни условия на труд (ЗБУТ) на М. Д. Ч./ и останалите работещи лица, в това число и на подизпълнителите и на лицата, самостоятелно упражняващи трудова дейност на строителната площадка/, като не е забранил превоза на хора с монтирания на изпълнявания от него строеж товароподемник, марка G..

Описанието на нарушението е в контекста на дадената правна квалификация - чл. 16, т.1, б. „б“ от Наредба № 2/22.03.2004 г., според която разпоредба строителят осигурява комплексни ЗБУТ на всички работещи на строителния обект, на подизпълнителите и на лицата, самостоятелно упражняващи трудова дейност, при

извършване на СМР на изпълняваните от него строежи, в съответствие с минималните изисквания на тази наредба.

Съдът намира, че в случая по делото не е доказан факта на нарушението, както и че е налице неяснота, относно това в какво качество е наказано дружеството.

Видно от доказателствата по делото, с договор за възлагане на строително-монтажни работи от 14.05.2018г., дружеството [фирма] възлага на дружеството касатор да изпълни възмездно и със свои ресурси строително-монтажни и довършителни работи за обект: „Многофункционална сграда“, УПИ XIII- 1487 за офиси и КОО, кв. 36, м. бул. „ Ал. М.-4“ [населено място]. От събраните включително и в хода на съдебното производство пред районен съд доказателства не се установява по пълен и непротиворечив начин, че на датата на проверката на обекта е имало работници на подизпълнителя [фирма]. Според обясненията на Р. Т., като собственик и управител на [фирма] и приложеното постановление от 06.01.2020 г. за обявяване на съществуващо трудово правоотношение, намиращият се на обекта в деня на проверката - М. Ч., е изпълнявал длъжността монтажник, с работодател [фирма]. Не се установява М. Ч. да е бил в трудови правоотношения с дружеството- касатор.

В този смисъл съдът намира, че в обстоятелствената част на НП не са изложени никакви факти, с които да се обоснове качеството на дружеството на „работодател“ и на „строител“. Съгласно легалните определения за работодател в § 1, т.1 от ДР на КТ и § 1, т.2 от ДР на Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/, както и за „строител“ по смисъла на § 1, т.2 от ДР на Наредба №2/22.03.2004 г.: "Работодател" е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, включително за извършване на надомна работа и работа от разстояние и за изпращане за изпълнение на работа в предприятие ползвател-§ 1, т.1 от ДР на КТ; "Работодател" е понятието, определено в § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Кодекса на труда, както и всеки, който възлага работа и носи цялата отговорност за предприятието, кооперацията или организацията-§ 1, т.2 от ДР на ЗЗБУТ. "Строител" е лицето, определено в ЗУТ, което самостоятелно наема работещи по трудово правоотношение- § 1, т.2 от ДР на Наредба №2/22.03.2004 г. Строителят е физическо или юридическо лице, включващо в състава си физически лица, притежаващи необходимата техническа правоспособност, което по писмен договор с възложителя, изпълнява строежа в съответствие с издадените строителни книжа-чл.163,ал.1 ЗУТ.

При това положение обосноваването на административнонаказателната отговорност на касатора предполага в обстоятелствената част на НП да е изложено, че същият самостоятелно е наел по трудово правоотношение, включително за работа от разстояние и за изпращане за изпълнение на работа в предприятие-ползвател, работникът, който е заварен на обекта при проверката - М. Д. Ч. или е възложил работата на същия този работник и носи цялата отговорност за предприятието.

Подобни факти в НП не са изложени.

Качеството на работодател, а следователно и на субект на административнонаказателна отговорност по никакъв начин не е аргументирано в процесното НП. По смисъла на изложените по-горе легални дефиниции-юридическо лице, включващо в състава си физически лица, притежаващи необходимата

техническа правоспособност, което по писмен договор с възложителя изпълнява строежа в съответствие с издадените строителни книжа, и самостоятелно наема работещи по трудово правоотношение-§ 1, т.2 от ДР на Наредба №2/22.03.2004 г. и чл.163, ал.1 ЗУТ, не е обосновано и качеството на дружеството на строител.

Порокът - неяснота, непълнота и неprecизност в словесното описание и правна квалификация на извършеното, е винаги съществен, тъй като внася неопределеност в обвинението, предмет на АУАН и НП и нарушава правото на защита на посочения извършител. Само на това основание, като процесуално незаконосъобразно, НП е следвало да бъде отменено. Процесуалният пропуск е съществен, защото в хода на съдебното следствие не могат да се установяват факти, с които да се допълва административнонаказателното обвинение. Съдът не разполага с правомощията да внася съществено изменение в описанието на нарушението, като го попълва или коригира.

От страна на СРС незаконосъобразно и необосновано, в противоречие със събраните доказателства, е приел, че дружеството-жалбоподател има качеството на „работодател“ и „строител“, в съответствие с приложимите легални дефиниции, посочени по-горе и събраните в производството доказателства. Не се съдържа и установявания, че заварените на обекта работници /посочени в НП/ са в трудово правоотношение с дружеството-жалбоподател.

По изложените съображения, съдът намери, че релевираното касационно основание за нарушение на закона по чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН е осъществено от СРС, което обуславя отмяната на оспореното съдебно решение и отмяната на НП, като издадено при допуснато съществено процесуално нарушение.

Мотивиран така и на основание чл.221, ал.2, предл.2-ро АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София-град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №152646/17.07.2020 г., постановено по а.н.д. №5096/20 г. по описа на Софийския районен съд, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-006602 от 30.03.2020 г., издадено от директора на Дирекция “Инспекция по труда“ С., с което на [фирма], на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл.415в от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева за нарушение на чл. 16, т.1, б. „б“ от Наредба № 2/22.03.2004 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :1.